

Store Heddinge Rotary Klub

Distrikt 1480

Charteret 30. oktober 1955

24. august 2016

Ugebreve 5

Årgang 60

31. aug. 2016: Udemøde:
Rødvig Skibsmotormuseum, Havnevej
7, Rødvig. Spisning hos Aage i det gule
pakhuis. 3 min udgår.

7. sept. 2016: Niels Meisner demonstrer
brugen af en hjertestarter.
3 min: Carl Skou.
Hotel Stevns - pris 150 kr.

14. sept. 2016: Guvernørbesøg.
Formøde kl. 1645 for bestyrelse og ud-
valgsformænd.
3 min: Karl Peter Andersen
Hotel Stevns - pris 150 kr.

Gæster:
Udvekslingsstudenten
Paulo Tavares.

Præsentation af udvekslingsstudent Paulo Henrique Tavares de Andrade fra Brasilien

Efter præsidentens velkomst og specielt til klubbens udvekslingsstudent Paulo Tavares, blev der sunget og vi fik vi serveret stegt flæsk med persillesovs. En rigtig herreret! Blot manglede referenten rødbederne.

Mødeprocent: 47

Udvekslingsstudenter
UDE:

Signe Astrup
Melbourne Australien

Vinlotteriet blev trukket af Janni Jørgensen, der var så venlig at tildele Jens Johansen den eftertragtede gevinst.

Anette afleverede sine tankevækkende 3 minutter, der omhandlede en lærerindes dygtige omsorg for sine elevers selvværd, som blev gemt og var dem til gavn hele livet. Selv ved et dødsfald blandt klassens elever i voksenalderen, blev lærerindens positive påvirkning fundet frem. De 3 minutter vil blive trykt senere i brevet og bør bestemt læses.

stig sø findes en arkitektonisk perlerække af bygninger, hvoraf vi så flere billeder af bl.a. et kunstmuseum og et kapel tegnet af den verdensberømte arkitekt Oscar Niemeyer.

Udvekslingsstudent
HER

Paulo Henrique
Tavares de Andrade fra
Brasilien.

Derpå blev computeren og projektoren koblet sammen og udvekslingsstudent Paulo Tavares, 17 år gammel, fra Brasilien, afleverede sit præsentationsprogram om sit hjemland. Præsentationen var meget baseret på de billeder, som Paulo kunne vise på lærredet, som af gode grunde ikke kan gengives her i den fulde udstrækning. Der var en betydelig sprogbarriere mellem Paulos engelske med portugisiske accent og så referentens manglende kundskaber af begge sprog. Der er derfor foretaget en opsamling af oplysninger fra Wikipedia.

Et område omkring denne sø blev UNESCO Verdensarv i 2016

Endvidere viste Paulo billede af delstatens største stadion, men pointerede, at Brasilien er andet end fodbold, og havde vi ikke netop spist os mætte i dansk flæsk, var munden nok begyndt at løbe i vand ved synet af og lovprisningen af Paulos livretter, og vi fik nærmest opskriften på en lokal ret med brune bønner fra det brasilianske køkken.

Vi sang:
Nr. 472, På Sjølund's
fagre sletter.

Paulo indledte med at fortælle, at han kommer fra byen Belo Horizonte, som er hovedstaden i den brasilianske delstat Minas Gerais i den sydøstlige del af landet.

Byen ligger 444 km fra Rio og 586 km fra São Paulo og har et indbyggertal på ca. 5,5 mill med forstæder.

I bydelen Pampulha og især omkring en kun-

Klubledelse:

Præsident:	Jan L. Hansen	44 50 21 15
Præsident Elect:	Janni Jørgensen	53 65 26 01
Vicepræsident:	Stig Højberg	30 33 60 70
Past Præsident:	Carl Skou	20 21 67 47
Sekretær:	Jørn Farø	56 50 40 49
Kasserer:	Aage Drabøl	40 75 09 55
Klubmester:	Lasse Dyrholm-Pilgaard	23 25 25 11

Udvalgsformænd:

Medlemsudvalg:	Martin S. Andersen	56 50 37 36
Projekt- og Foundationudvalg:	Lars Asserhøj	56 50 13 50
Ungdomsudvalg:	Karsten Loiborg	56 50 49 59
Counsellor:	Jens Johansen	56 50 39 12
CICO/DICO1/SE/ugebrevsredaktør	Jørgen Maaløv	56 56 13 36
Protections officer	Torben Lunde	56 50 25 36
PR-udvalg	Preben Kjær	33 77 52 12

Telefon:

Mødested: Mødetid: Redaktion:

Hotel Stevns • Algade 2 • 4660 Store Heddinge • Tlf. 56 50 24 63 • Framelding til hotellet vil ikke blive godtaget
Onsdag kl. 18:15 • Framelding på www.rotary.dk eller til Jørgen Maaløv 56 56 13 36 - senest onsdag kl. 12:00
Fotos: Jørgen Maaløv + Jens (Tand) Knudsen - Tryk og layout: Jørgen Maaløv - Tekst: Jørn Farø

Ungersvenden kom også ind på landets natur og fremhævede nationalparken Serra do Cipo. Man kan fornemme, hvor stort Brasilien er, da han i sit emne om naturen slet ikke omtalte Amazonas, som flere af klubbens medlemmer har besøgt. Vi fik gennem billeder et indblik i landets påklædning og gadekultur, der ikke afviger meget fra vores europæiske, - når ellers vejret og klimaet tillader det.

Paulo har åbenbart hørt om Stevns Klint som verdensarv, for han viste et billede af byen Ouro Preto (Sort Guld), som er en guldmineby fra 1700-tallet, en by med mange kirker og andet prægtig arkitektur fra en tid, hvor guldfeberen rasede i området og som har gjort byen værdig til at komme med på UNESCO verdensarvs liste.

Til slut gav Paulo en prøve på sin indlæring af det danske sprog, som han er fast besluttet på at tilegne sig.

Naboklubber:

Faxe 31/8: Klubmøde.

Hårlev-Karise 29/8: Intet anført

Køge 29/8: Udemøde med bus til Politigården i Kbhvn.

Køge Nord 31/8: Bustur. Status på udviklingen af Køge havn.

Ugens Peder Syv:

Det kommer op i Tøe, man skjuler i Snøe

3 min. ved Anette Hansen

Her er en lille historie med et tankevækkende budskab!!!

En dag bad lærerinden sine elever skrive navnene på deres medstuderende ned på 2 stykker papir

De skulle levne noget plads mellem hvert navn. Hun bad dem tænke på det bedste, de kunne sige om hver eneste medstuderende og skrive dette ned under den enkeltes navn. Det tog klassen resten af timen at fuldøre opgaven, og da de alle forlod rummet, afleverede de hver især deres opgave.

Den følgende lørdag skrev lærerinden en liste til hver eneste elev, hvor der stod, hvad de andre elever havde skrevet om vedkommende. Om mandagen gav lærerinden hver enkelt elev hendes/hans liste. Inden længe smilede alle eleverne. "Virkelig" hørte hun, der blev hvisket. "Jeg vidste ikke, at jeg betød så meget for nogen" og "jeg vidste ikke, de andre kunne lide mig så meget" var de fleste kommentarer. Ingen nævnte senere disse lister. Lærerinden vidste ikke, om eleverne viste listerne til eller diskuterede listerne med deres forældre, men det betød heller ikke noget. Opgaven havde haft den effekt, hun ønskede. Eleverne var tilfredse med dem selv og hinanden, og gruppen af elever begav sig videre på livets landevej.

Mange år senere blev en af eleverne dræbt i Vietnam, og lærerinden deltog i den efterfølgende begravelse af netop denne specielle elev. Hun havde aldrig før set en

militærperson død i en kiste. Han så smuk og så voksen ud, som han lå dér. Kirken var fyldt med hans venner, og en efter en gik de alle en sidste gang forbi kisten.

Lærerinden var den sidste, der velsignede den drøde i kisten.

Netop som hun stod der, kom en af de soldater, der var med til at bære kisten, hen til hende. Var du Marks

matematiklærer? "Hun nikkede ja". Så sagde han: "Mark talte meget om dig". Efter begravelsen deltog de fleste af Marks tidligere klassekammerater i en komsammen. Marks mor og far var der også. De ville

tydeligvis gerne tale med hans tidligere lærerinde. Vi vil gerne vise dig noget“ sagde Marks far, mens han tog sin tegnebog op af lommen. “De fandt dette på Mark, da han blev dræbt. Vi tænkte, du ville genkende det” mens han varsomt foldede to stykker papir ud. Papir, der tydeligt var blevet tapet sammen pga. sliddet at de mange gange, det havde været foldet og lagt sammen.

Lærerinden vidste uden at se papiret, at det var det samme papir, hvorpå hun havde skrevet alle de gode ting, kammeraterne havde haft at sige om Mark. "Tusind tak fordi du gjorde det", sagde Marks mor.

"Som du kan se, skattede Mark det meget højt." Alle Marks kammerater samledes omkring hende? Charlie smilede skævt og sagde: "Jeg har også stadig min liste, den ligger øverst på mit skrivebord derhjemme." Chuck hustru tilføjede, "Chuck bad specielt om, at dette blev indføjet i vores bryllupsalbum." "Jeg har også mit, det er I min dagbog", sagde Marilyn.

Så tog Vicky, en anden klassekammerat, sin lommebog frem, og viste sin slidte liste frem for gruppen og sagde stolt "Jeg har det altid med mig. Jeg tror, vi alle har gemt vores liste." Da satte lærerinden sig ned og græd. Hun græd for Mark og for alle hans venner, der aldrig ville se ham igen. Størstedelen af mennesker af i dag opfører sig, som om de har glemt, at livet en dag stopper. Men ingen af os ved, hvornår denne dag kommer. Vær derfor sød, fortæl de mennesker, du elsker og synes om, at de er specielle og vigtige for dig. Fortæl dem det inden, det er for sent.

**Må din dag være god, dejlig
og speciel, - nøjagtig som du
selv er!**

Anette